

عنوان مقاله:

بررسی تفصیلی شرایط مقرر برای گواه در جرح و تعدیل و پیشینه آن

محل انتشار:

کنفرانس ملی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد و علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

حامد سرگزی - کارشناس ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود

محمدرضا سیدالحسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود

مایده علی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مشهد

غلامرضا عبدلی - دکتری فقه و حقوق اسلامی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود

خلاصه مقاله:

با توسعه ی دایره ی اعتبار شهادت در دعاوی مختلف، اصولا برای این که امنیت قضایی به مخاطره نیفتد و از این دلیل سوء استفاده نگردد، می بایست شرایطی برای اعتبار شهادت به عنوان یک دلیل قضایی وضع گردد. دسته ای از این شرایط مربوط به شخص شاهد و برخی دیگر مربوط به نحوه ی ادای شهادت می باشد. در اسلام اعتبار شهادت بسته به اعتبار شاهد است، یعنی در شرایط شاهد سخت گیری هایی اعمال شده است که بدین لحاظ اعتبار شهادت افزایش پیدا کرده و به عنوان بینه شرعیه مدنظر فقهای اسلام قرار گرفته است. شاهد شرعی در زمان ادای شهادت باید شرایطی را دارا باشد. از جمله این شرایط عبارتند از: الف- بلوغ، ب- ایمان، ت- عدالت، ث- طهارت مواد، ج- ذینفع نبودن در موضوع، چ- نداشتن خصومت با طرفین یا یکی از آنها، ح- عدم اشتغال به تکدی، خ- ولگرد نبودن. وجود این شرایط در شاهد باید توسط قاضی احراز گردد که برای احراز این شرایط نیز مقدماتی مقرر شده که دادرس با درنظر گرفتن این موارد به احراز این شرایط دست خواهد یافت. ما در پژوهش حاضر به بررسی تفصیلی این شرایط خواهیم پرداخت تا روشن گردد چه اشخاصی و با چه ویژگی هایی توانایی اداء شهادت را به عنوان یک دلیل و بینه شرعی خواهند داشت.

کلمات کلیدی:

گواه، جرح، تعدیل، پیشینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/658828>

